

FOLKETINGETS
OMBUDSMAND

FOB 2024-9

Delvist afslag på aktindsigt i DSB's retningslinjer for kontrolafgifter

Resumé

5. marts 2024

Forvaltningsret

11241.3

En borger havde bedt om aktindsigt i DSB's retningslinjer for kontrolafgifter. DSB traf afgørelse om at udlevere to dokumenter – DSB's billetteringskoncept og DSB's behandlingspolitik ved klager over kontrolafgifter – men undtog en række oplysninger om, hvornår en kontrolafgift kan undlades eller afskrives. Som grundlag for undtagelsen henviste DSB til offentlighedslovens § 33, nr. 3, om hensynet til det offentliges økonomiske interesser.

Ombudsmanden kunne ikke tilsidesætte DSB's vurdering af, at en udlevering af dele af de pågældende oplysninger ville kunne give visse rejsende mulighed for at undgå at blive pålagt afgift ved at agere på en bestemt måde, selv om betingelserne for at pålægge afgift objektivt set var opfyldt.

Ombudsmanden kunne på den baggrund ikke tilsidesætte DSB's vurdering af, at en udlevering af disse oplysninger ville give mulighed for at omgå DSB's billetteringskoncept, på samme måde som det kunne give mulighed for at unddrage sig en myndigheds kontrol, hvis der var offentlighed om myndighedens gennemførelse af kontrol på et bestemt område.

Af samme grund kunne ombudsmanden ikke kritisere, at DSB havde fundet det nødvendigt at undtage de pågældende oplysninger fra aktindsigt for at beskytte væsentlige hensyn til det offentliges økonomiske interesser, jf. offentlighedslovens § 33, nr. 3.

Ombudsmanden bemærkede, at oplysningerne efter hans opfattelse lige så nærliggende kunne have været undtaget efter offentlighedslovens § 33, nr. 2, hvorefter oplysninger kan undtages fra aktindsigt af hensyn til at forhindre omgåelse af det offentliges kontrolforanstaltninger på et bestemt område.

Ombudsmanden fandt, at DSB også havde undtaget nogle oplysninger, som ikke havde en sådan karakter, at en udlevering af oplysningerne ville indebære en nærliggende risiko for omgåelse af kontrollen og dermed for DSB's økonomiske interesser. Ombudsmanden henstillede på den baggrund til DSB at genoptage sagen.

(Sag nr. 23/06319)

I det følgende gengives ombudsmandens udtalelse om sagen:

Ombudsmandens udtalelse

1. Sagens forløb

Sagen handler om din anmodning om aktindsigt i DSB's retningslinjer for kontrolafgifter.

Den 27. juli 2023 bad du DSB om aktindsigt på følgende måde:

”Jeg skal hermed anmode om aktindsigt i interne vejledende retningslinjer vedrørende udfærdigelse af afgifter i medfør af jernbanelovens § 14.

Jeg skal endvidere anmode om aktindsigt i interne vejledende retningslinjer vedrørende klager over afgifter givet i medfør af jernbanelovens § 14.”

Den 1. august 2023 traf DSB afgørelse i sagen og udleverede to dokumenter. Det drejede sig om DSB's billetteringskoncept og om DSB's behandlingspolitik ved klager over kontrolafgifter. DSB undtog en række oplysninger i de to dokumenter med henvisning til offentlighedslovens § 33, nr. 3, om hensynet til det offentliges økonomiske interesser, herunder udførelsen af det offentliges forretningsvirksomhed. DSB fandt ikke grundlag for at give dig aktindsigt i de undtagne oplysninger som led i meroffentlighed, jf. offentlighedslovens § 14, stk. 1.

Den 26. august 2023 anførte du i en klage til mig bl.a., at offentlighedslovens § 33, nr. 3, efter din opfattelse alene finder anvendelse, hvor der drives egentlig offentlig forretningsvirksomhed i fuldstændig konkurrence med andre private virksomheder på området. Du anførte endvidere, at DSB's bemyndigelse til at udstede kontrolafgifter alene finder anvendelse på jernbanevirksomhed, der udøves i henhold til offentlig kontrakt, og at denne del af DSB's offentlige forretningsvirksomhed ikke udøves i fuldstændig konkurrence med private virksomheder.

Efter at have oversendt din klage til DSB modtog jeg en ny klage i sagen fra dig og bad den 4. januar 2024 DSB om en udtalelse, herunder om anvendelsen af offentlighedslovens § 33, nr. 3. Jeg bad særligt DSB om at uddybe sin vurdering af behovet for at undtage en række nærmere angivne oplysninger, som jeg pegede på til illustration.

Jeg har efterfølgende modtaget kopi af sagens akter samt en (delvist fortrolig) udtalelse fra DSB af 11. januar 2024.

I udtalelsen har DSB oplyst, at de to dokumenter, som sagen handler om, efter DSB's opfattelse er omfattet af offentlighedslovens § 26, nr. 4, om dokumenter, der indeholder generelle retningslinjer for behandlingen af bestemte sagstyper, og at de således ikke kan undtages fra aktindsigt i deres helhed efter offentlighedslovens § 23, stk. 1, nr. 1.

DSB har samtidig fastholdt sin vurdering af, at det er nødvendigt at undtage en række oplysninger i dokumenterne – herunder de oplysninger, jeg havde peget på i min høring – af hensyn til det offentliges økonomiske interesser, herunder udførelsen af det offentliges forretningsvirksomhed, jf. offentlighedslovens § 33, nr. 3. For alle de undtagne oplysninger gælder det ifølge DSB, at offentlighedens kendskab hertil vil åbne for misbrug af DSB's billetteringskoncept. DSB har endvidere anført, at billetteringskonceptet bygger på tillid, idet der ikke er sluser eller andre adgangsbarrierer, og billetter alene kontrolleres stikprøvevis. Offentligt kendskab til DSB's retningslinjer for at undlade at udstede kontrolafgifter, samt under hvilke betingelser DSB pr. kulance afskriver udstedte kontrolafgifter, vil derfor ifølge DSB medføre mulighed for udbredt spekulation i at omgå billetteringskonceptet.

DSB har yderligere anført, at det er afgørende for DSB som kommerciel virksomhed at kunne drive sin forretning på de ovenfor beskrevne vilkår. Efter DSB's opfattelse agerer virksomheden i direkte konkurrence med en række private aktører på markedet for persontransport, herunder bl.a. fjernbusser og andre jernbaneoperatører, og det fremgår af DSB-loven og forarbejderne hertil, at DSB skal drives på et forretningsmæssigt grundlag svarende til en privat virksomhed.

Da DSB har vurderet, at de omhandlede oplysninger kan undtages med hjemmel i offentlighedslovens § 33, nr. 3, har DSB ikke fundet anledning til at foretage en vurdering af, om oplysningerne eventuelt også kunne undtages med henvisning til offentlighedslovens § 33, nr. 2, om offentlig kontrol mv.

Den 19. januar 2024 modtog jeg dine bemærkninger til DSB's udtalelse. Du har i den forbindelse – under henvisning til betænkning nr. 1510/2009 om offentlighedsloven – anført, at offentlighedslovens § 33, nr. 3, er tænkt anvendt i forhold til det offentliges forhandlinger med offentligt ansattes organisationer om løn- og personaleforhold og det offentliges indgåelse af kontrakter mv., samt situationer, hvor væsentlige økonomiske hensyn til udførelsen af det offentliges forretningsvirksomhed taler for det. I forhold til sidstnævnte har du

anført, at det er en betingelse, at der er tale om egentlig forretningsvirksomhed, der er en klart afgrænset del af det offentliges virksomhed, og som udøves i fuld konkurrence med andre private virksomheder på det pågældende område. Du mener ikke, at dette er tilfældet her, idet den relevante virksomhed i den foreliggende sag efter din opfattelse er DSB's kontrolvirksomhed, som udøves med særskilt lovhjemmel og ikke i fuld konkurrence med andre aktører.

Du har i dine henvendelser til mig desuden klaget over DSB's sagsbehandlingstid i forbindelse med behandlingen af din indsigelse over afgørelsen af 1. august 2023 samt over DSB's begrundelse i svar til dig af 21. august 2023.

Jeg har besluttet at koncentrere min undersøgelse om, hvorvidt du har ret til aktindsigt i det materiale, som DSB har identificeret som omfattet af din anmodning om aktindsigt. Jeg henviser til ombudsmandslovens § 16, stk. 1, hvorefter ombudsmanden afgør, om en klage giver anledning til undersøgelse.

2. Retsgrundlaget

2.1. Om DSB

DSB er som selvstændig offentlig virksomhed en del af den offentlige forvaltning, og offentlighedsloven gælder for bl.a. den jernbanevirksomhed, der udøves af DSB som led i udførelsen af forhandlet trafik, jf. § 1 og § 19 i lovbekendtgørelse nr. 574 af 7. maj 2019 om DSB.

2.2. Undtagelse af oplysninger af hensyn til det offentliges kontrolvirksomhed

Offentlighedslovens § 33, nr. 2 (lovbekendtgørelse nr. 145 af 24. februar 2020), har følgende ordlyd:

”§ 33. Retten til aktindsigt kan begrænses, i det omfang det er nødvendigt til beskyttelse af væsentlige hensyn til:

...

2) Gennemførelse af offentlig kontrol, regulerings- eller planlægningsvirksomhed eller af påtænkte foranstaltninger i henhold til skatte- og afgiftslovgivningen.

...”

Af forarbejderne til § 33 fremgår bl.a. følgende:

”Efter bestemmelsens nr. 1-4 kan retten til aktindsigt begrænses i det omfang, det er nødvendigt til beskyttelse af væsentlige hensyn til en række nærmere angivne offentlige eller private interesser. (...) Det er – som efter gældende ret – en betingelse for at undtage oplysninger efter bestemmelsen, at der er en nærliggende fare for, at de pågældende interesser vil lide skade.”

Jeg henviser til lovforslag nr. L 144 af 7. februar 2013 om lov om offentlighed i forvaltningen, s. 104. Lovforslaget kan læses på Folketingstidende.dk, samling 2012-13, tillæg A.

I betænkning nr. 1510/2009 om offentlighedsloven, s. 720, er desuden anført følgende om den tidligere offentlighedslovs § 13, stk. 1, nr. 4, som er videreført i den gældende offentlighedslovs § 33, nr. 2:

”Bestemmelsen har til formål at udelukke offentlighed med hensyn til oplysninger om bl.a., hvorledes myndighederne inden for bestemte områder gennemfører kontrol og undersøgelser samt oplysninger om, at myndighederne agter at iværksætte revisions- eller kontrolvirksomhed.”

I sagen [FOB 1989.241](#) – der kan findes på www.retsinformation.dk – tilsluttede ombudsmanden sig, at skattemyndighederne havde meddelt afslag på aktindsigt i oplysninger i ligningsplaner for to foregående indkomstår om skattevæsenets ressourcefordeling og kriterier for udtagelse af bestemte kategorier af selvangivelser til nærmere kontrol. Ombudsmanden kunne ikke afvise, at der var en nærliggende risiko for, at en skatteyder i kraft af kendskab til de nævnte oplysninger for de foregående indkomstår ville kunne foretage skatteunddragelse uden at blive afsløret.

I sagen [FOB 2010 20-11](#) (på ombudsmandens hjemmeside) havde Center for Parkering i Københavns Kommune afslået en borgers anmodning om aktindsigt i en vejledning om udfærdigelse af parkeringsafgifter med henvisning til bl.a. § 13, stk. 1, nr. 4, i den dagældende offentlighedslov. Ombudsmanden udtalte, at det primære sigte med den nævnte bestemmelse er, at man kan undtage oplysninger, hvis det er nødvendigt for at undgå, at borgerne bliver i stand til at unddrage sig kontrollen. Ombudsmanden gav samtidig udtryk for, at anvendelse af bestemmelsen i den konkrete sag ville forudsætte, at vejledningen om udfærdigelse af parkeringsafgifter indeholdt oplysninger om eksempelvis, at visse geografiske områder var undtaget fra parkeringsvagtternes kontrolområde, eller at visse forseelser, biltyper, områder eller tidspunkter på døgnet e.l. var nedprioriteret eller opprioriteret. Ombudsmanden mente imidlertid ikke, at vejledningen om parkeringsafgifter indeholdt oplysninger af denne karakter.

2.3. Undtagelse af oplysninger af hensyn til det offentliges økonomiske interesser

Offentlighedslovens § 33, nr. 3, har følgende ordlyd:

”§ 33. Retten til aktindsigt kan begrænses, i det omfang det er nødvendigt til beskyttelse af væsentlige hensyn til:

...

3) Det offentliges økonomiske interesser, herunder udførelsen af det offentliges forretningsvirksomhed.

...”

Offentlighedslovens § 33, nr. 3, viderefører bestemmelsen i § 13, stk. 1, nr. 5, i den tidligere offentlighedslov, jf. lov nr. 572 af 19. december 1985 (1985-offentlighedsloven).

Af forarbejderne til 1985-offentlighedslovens § 13 fremgår bl.a. følgende:

”Bestemmelsen i *nr. 5* er enslydende med den gældende offentlighedslovs § 2, stk. 2, nr. 3, og forudsætter således den hidtidige retstilstand opretholdt. Bestemmelsen tænkes navnlig anvendt i forhold til det offentliges kontraktindgåelser og i forhold til det offentliges forhandlinger om løn- og personaleforhold. Herudover forudsættes det, at det som hidtil vil være muligt at begrænse offentlighedens krav på aktindsigt i det omfang, det er nødvendigt for, at offentlige institutioner kan fungere under samme betingelser som private erhvervsdrivendes virksomheder eller indgå i et erhvervsmæssigt samvirke med sådanne virksomheder.”

Jeg henviser til lovforslag nr. L 5 af 2. oktober 1985 om lov om offentlighed i forvaltningen, sp. 229. Lovforslaget kan læses på Folketingstidende.dk, samling 1985-86, tillæg A.

I betænkning nr. 1510/2009 om offentlighedsloven, s. 678 ff., er desuden anført følgende om 1985-offentlighedslovens § 13, stk. 1, nr. 5, som er videreført i den gældende offentlighedslovs § 33, nr. 3:

”Det fremgår af bestemmelsens forarbejder, at den tager sigte på at beskytte hensynet til det offentliges økonomiske interesser bl.a. i forbindelse med det offentliges kontraktindgåelse, idet der i sådanne tilfælde er et hensyn til, at det offentlige kan virke på lige vilkår som private erhvervsdrivende virksomheder, jf. Folketingstidende 1985-86, tillæg A, sp. 229, og Folketingstidende 1969-70, tillæg A, sp. 588.

...

Det følger af bestemmelsens forarbejder, at den er tænkt anvendt i forhold til *det offentliges forhandlinger med offentligt ansattes organisationer om løn- og personaleforhold*, jf. også FOB 1971, side 30.

...

Bestemmelsen kan endvidere anvendes i forbindelse med *det offentliges kontraktindgåelse*, herunder med hensyn til afgivne tilbud, køb og salg af fast ejendom mv. Aktindsigt i forbindelse med kontraktindgåelse må antages at kunne nægtes, hvis en imødekommelse af en aktindsigtsbegæring vil afskære det offentlige fra at optræde som ligestillet part i det pågældende kontraktforhold.

...

Det antages, at bestemmelsen efter omstændighederne også kan finde anvendelse i de tilfælde, hvor det *offentlige indhenter tilbud fra private erhvervsdrivende* i forbindelse med indkøb og lignende til det offentlige, og hvor der vil være en nærliggende risiko for, at aktindsigt i de afgivne tilbud vil indebære, at myndigheden i forbindelse med næste udbudsrunde ikke vil kunne fremkalde kvalificerede tilbud, eller at det offentliges forhandlingsposition svækkes, jf. Vogter, side 246, samt Gammeltoft-Hansen m.fl., side 434.

...

Bestemmelsen dækker også de tilfælde, hvor det offentlige på et klart afgrænset område udøver *egentlig forretningsvirksomhed i fuld konkurrence med (andre) private virksomheder* på det pågældende område.”

Mohammad Ahsan anfører i Offentlighedsloven med kommentarer, 3. udgave (2022), s. 773 f., følgende:

”Det følger af bestemmelsens forarbejder, at den foruden at kunne anvendes i forbindelse med det offentliges forretningsvirksomhed, jf. bestemmelsens ordlyd, også kan anvendes til at undtage oplysninger og dokumenter i andre tilfælde, hvor væsentlige hensyn til det offentliges økonomiske interesser taler herfor, jf. betænkning nr. 325/1963, side 63, og FT 1969-70, tillæg A, sp. 588, hvor bl.a. følgende anføres:

[1] Hvor staten og kommunerne udøver forretningsmæssig eller anden økonomisk virksomhed, medfører hensyn til det offentliges økonomi og navnlig dets stilling som part i kontraktforhold, at der må gives sådan

virksomhed en vis beskyttelse mod offentlighed. [2] Man har ikke ment at burde begrænse bestemmelsen i nr. 3 til alene at omfatte forretningsvirksomhed. Der må således være en vis begrænsning af offentlighedsprincippet, f.eks. med hensyn til afgivne tilbud, køb og salg af fast ejendom og løsøre til brug for de almindelige forvaltningsmyndigheder, optagelse af lån mv. [3] Også med hensyn til dokumenter vedrørende forhandlinger, som det offentlige fører om løn- og personaleforhold mv., må offentlighedsprincippet undergives begrænsninger [nummerering tilføjet].’

Henset til de formål, som bestemmelsen tilsigter at beskytte – det offentlige forhandlingsposition, ligestilling med private parter i kontraktforhandlinger mv. – må det antages, at bestemmelsen ikke kan anvendes til at undtage oplysninger om offentlige myndigheders budgetlægning eller regnskabslægning, selv om oplysningerne kan siges at vedrøre det offentlige økonomi, jf. også Jon Andersen, Offentlighed i forvaltningen (2013), side 304.”

I samme bog, s. 783 f., anføres desuden følgende:

”Det følger udtrykkeligt af bestemmelsens ordlyd, at oplysninger kan undtages, når der er tale om, at det offentlige udfører forretningsvirksomhed. Således kan det offentlige undtage oplysninger, i det omfang myndigheden udøver indtægtsdækket virksomhed, jf. L.A. 1988-543-28, der er omtalt under pkt. 2.6.2.3 i kommentaren til § 30, nr. 2. Endvidere kan der, når det offentlige udøver forretningsvirksomhed, være grundlag for i betydeligt omfang at undtage de mere generelle oplysninger om den forretningsmæssige tilrettelæggelse og drift fra aktindsigt, når det kan lægges til grund, at der er tale om en klart afgrænset del af det offentlige virksomhed, at denne virksomhed udøves som en egentlig forretningsvirksomhed, og at virksomheden finder sted i fuld konkurrence med andre (private) virksomheder på området, dvs. når det offentlige udøver en klart afgrænset del af sin virksomhed på *forretningsmæssigt grundlag i fuldstændig konkurrence med private virksomheder.*”

Endvidere anføres i samme bog, s. 786, følgende:

”Adgangen til at undtage oplysninger fra aktindsigt efter § 33, nr. 3, af hensyn til det offentlige økonomiske interesser kan også optræde i andre tilfælde end de tilfælde, der er nævnt ovenfor under pkt. 9.2-9.5. Der kan således henvises til:

’Folketingets Ombudsmands udtalelse af 26. oktober 2016 (sag nr. 16/02694)

Finansministeriet havde efter § 30, nr. 2, og § 33, nr. 3, meddelt en journalist afslag på aktindsigt i oplysninger i en analytikerpræsentation, der blev udleveret til en række (eksterne) bankanalytikere forud for børsnoteringen af selskabet DONG Energy. Det drejede sig om oplysninger om DONG Energys forretningsstrategi, forretningsforbindelser og oplysninger om DONG Energys investeringsplaner samt oplysninger om en ekstern rådgivers vurderinger i forbindelse med forberedelsen af børsnoteringen og detaljer angående aktieudbuddet. Afslaget blev meddelt forud for børsnoteringen, men fastholdt også efter gennemførelsen af børsnoteringen. Afslaget blev i forhold til § 30, nr. 2, begrundet med, at udlevering af oplysningerne ville skade DONG Energy, hvis oplysningerne tilfaldt selskabets konkurrenter eller forretningsforbindelser. I forhold til § 33, nr. 3, måtte afslaget forstås således, at staten som aktionær i DONG Energy ville lide skade som en afledet konsekvens af, at DONG Energy blev påført en skade ved udlevering af oplysningerne. Ombudsmanden kunne ikke kritisere Finansministeriets vurdering.”

3. Min vurdering

De to dokumenter, som sagen handler om, indeholder generelle retningslinjer for DSB's billettering og behandlingen af klager over kontrolafgifter. Sådanne generelle retningslinjer for behandlingen af bestemte sagstyper er som udgangspunkt omfattet af retten til aktindsigt, jf. offentlighedslovens § 26, nr. 4, selv om dokumenterne måtte være interne efter offentlighedslovens § 23.

Efter offentlighedslovens § 33 kan retten til aktindsigt i oplysninger begrænses, hvis det er nødvendigt til beskyttelse af væsentlige hensyn til bl.a. det offentliges økonomiske interesser (§ 33, nr. 3) eller gennemførelse af offentlig kontrol (§ 33, nr. 2). I begge tilfældene er det en forudsætning herfor, at der er en nærliggende fare for, at de pågældende interesser vil lide skade ved udlevering af oplysningerne.

DSB har efter § 14 i jernbaneloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1091 af 11. august 2023, hjemmel til at opkræve bl.a. kontrolafgifter for passagerer, der ikke foreviser gyldig rejsehjemmel (billet eller kort). I det omfang DSB i en instruktion til det relevante kontrolpersonale alene beskriver reglerne vedrørende krav om rejsehjemmel og pålæggelse af kontrolafgift, vil dette efter min opfattelse ikke give borgerne en uberettiget adgang til at unddrage sig kontrolafgift. Sådanne oplysninger vil derfor ikke kunne undtages fra aktindsigt efter offentlighedslovens § 33, nr. 2 eller 3.

Efter min gennemgang af de to dokumenter om DSB's billettering og DSB's behandling af klager over kontrolafgifter kan jeg konstatere, at DSB ikke har

undtaget oplysninger, der blot beskriver disse regler. De undtagne oplysninger angår i vidt omfang forhold, som, hvis de bliver offentligt tilgængelige, vil kunne give visse rejsende mulighed for at undgå at blive pålagt afgift ved at agere på en bestemt måde, selv om betingelserne herfor objektivt set er opfyldt.

Jeg kan på den baggrund ikke tilsidesætte DSB's vurdering af, at en udlevering af dele af de undtagne oplysninger vil give mulighed for at omgå DSB's billetteringskoncept, på samme måde som det kunne give mulighed for at unddrage sig en myndigheds kontrol, hvis der var offentlighed om myndighedens gennemførelse af kontrol på et bestemt område, jf. ovenfor under pkt. 2.2 om offentlighedslovens § 33, nr. 2.

Af samme grund kan jeg ikke kritisere, at DSB har fundet det nødvendigt at undtage disse oplysninger fra aktindsigt for at beskytte væsentlige hensyn til det offentlige økonomiske interesser, jf. offentlighedslovens § 33, nr. 3. Dette gælder, uanset om DSB i relation til den foreliggende sag kan anses for at være i fuld konkurrence med andre private virksomheder. Jeg henviser herved til, at bestemmelsens ordlyd og forarbejder ikke indeholder en udtømmende afgrænsning af, hvilke hensyn til det offentlige økonomiske interesser, herunder af forretningsmæssig karakter, der kan varetages efter bestemmelsen, så længe der er en nærliggende fare for, at de pågældende interesser vil lide skade ved udlevering af oplysningerne.

Ud fra det angivne hensyn til at undtage oplysningerne kunne disse efter min opfattelse lige så nærliggende have været undtaget efter offentlighedslovens § 33, nr. 2, hvorefter oplysninger kan undtages fra aktindsigt af hensyn til at forhindre omgåelse af det offentlige kontrolforanstaltninger på et bestemt område.

Jeg mener imidlertid ikke, at hensynet til at undgå omgåelse af DSB's kontrolforanstaltninger gør sig gældende for alle de undtagne oplysninger. DSB har således også undtaget nogle oplysninger, som efter min opfattelse ikke har en sådan karakter, at en udlevering heraf ville indebære en nærliggende risiko for omgåelse af kontrollen og dermed for DSB's økonomiske interesser. Det drejer sig eksempelvis om oplysninger, der alene udgør almindelige anvisninger for DSB's personales opførelse.

I mit brev til DSB har jeg gengivet eksempler på sådanne oplysninger.

Jeg har gjort DSB bekendt med min opfattelse og henstillet til DSB at genoptage sagens behandling og – i lyset af det, som jeg har skrevet ovenfor – træffe en ny afgørelse.

På baggrund af min henstilling om genoptagelse har jeg ikke fundet grundlag for at tage stilling til spørgsmålet om meroffentlighed.

Jeg har bedt DSB om at underrette mig om sin nye afgørelse, men foretager mig som udgangspunkt ikke mere i sagen, medmindre du klager til mig igen.

DSB genoptog efterfølgende sagen og udleverede i en ny afgørelse en række yderligere oplysninger.